

HORTOBÁGY.

KÖZHASZNU ÉS MULATTATÓ TARTALMU HETILAP,

egyszermind a debreczeni szőlőgyógyegylet, gazdasági egyesület, zené- és dalárdaegylet, kertészeti egylet, takarékpóztár és több helybeli társulat közlönye.

Egyes számon
Lapunk számára
külföldi hirdetések
elfogad: Debreczen,
Hannover J. G. Warkler
könyvtársaság, G. P. O.
Johann A. Hasenstin G.
Voglör. M. Frankl-
Furtmány, Mollen Otto
Jäger könyvkereskedő-
G. L. Dunne és Tár-
J. K. Schmalzgraben
Hasselmatten és Vogler,
Daube G. L. és Tár,
Friedrichshausen Gy.
Község. Merl-Hamborn
Goldberger A. T.

Megjelen minden vasárnap.
Előfizetés ára egy évre
6 ft., fél évre 3 ft.,
három hónapra 1 ft. 50 kr.
Személyes elvétel
adárként a posta-
iszta Csomak-hoz-
ban.
Hirdetési díj:
Nagyobb helyre
egyszeri hirdetésnél 5 ft.,
háromszori 4 kr., több-
szori pedig vagy nagy ter-
jedelmű hirdetésnél ar-
ányosságra.

Előzetési felhívás A HORTOBÁGY 1866. évi jul.—decz. folyamára.

Helyben mint vidékre, házhoz hordás és postán szét-
küldéssel:
Egész évre 6 ft. — kr.
Fél évre 3 ft. — kr.
Negyedévre 1 ft. 50 kr.

A „HORTOBÁGY“ kiadóhivatala.

A fagy- és ezt követett aszály okozta károk Debreczen határain.

Debreczen város 16 — 18 négyszög-mértföld területén, ez év tavaszán a legnagyobb reményekkel bízottak termésnek május 24-én történt fagy s az azt követett szárazság okozta károknak bizonyítványilag történt megvizsgálásával a remélhető termésnek mikint állásáról hozzátve egy folyó hó 12-től 21-ig jegy is tiz napig tartott körül alatt arról lehetett meggyőződni, hogy a kár nagyobb mint azt gyanítani lehetett.
Ugyanis a 15 szőlőskertben, — melyek 1481 hold területen felkisznek csak 3 db. szálló maradt a hűgeitől menten; kettő a hűgeifalval kerthet. T. Zagyva I. nr. úr s Albert Gyöngy-; a usig-kerthet hűgeifalval csaknem egészen sértemelt. A Por-gács-örökösök, a többi szőlő csaknem meg se sértemelt. A sírűbű fűs szőlőknek fűk alatt részén kívül feltűnő volt a szőlőkben az, hogy akik szőlőket meg nem metszettek, még június 12-én csak cseneveszték, míg a fagy után azonnal megmetszettek állig volt észrevehető a fagy, azon kivételül, hogy termést itt-ott hoztak az új vasszők, ésig ezelőiről az új rűgötönös megmetszés, mert legalább a szőlő fű jobban kifejlődhetett.
A szántóföldek közül az ondódi háztuláni földekben el van vetve 5179 hold tszta buza, ősi, tavaszi és kétszeres; 1036. h. roza, 1381 árpa, 691 h. zab, 4144 h. tengeri; itten a buza hoz-
zavetőleg 3 magot, a roza 4 magot, az árpa 2¹/₂ magot, a zab 2 magot, a tengeri 3¹/₂ termést igért.

A Macson olvettett 538 h. buza és kétszeres, 107 h. roza, 448 h. árpa 71 h. zab, 431 h. tengeri; a pusztán néneli darabok kivételével, hol tűrheto termés mutatkozik, remélhető a buzából és kétszeresből 2 mag, árpából 2, zabból 1¹/₂, tengeri 3¹/₂ termést igért.
A nagyerdő hátulján a Parlagon a leendő gazdasági tanintézet földje területén a rozsok nagy része szűndék használattal, a mező leendő roza a magot alig adja meg, a tengerihez kevés a remény, árpa, zab a legjobb fajában 2 magot adhatni látszott.
A parlagi tavakban el van vetve 423 h. roza, 281 h. tengeri, itt-ott kevés árpa és zab; a rozsól remélhető 6 mag, árpából 4, zabból 3 mag, tengeri 3¹/₂ termést; a krumpli is fél termést bízta.
A Szepesen el van vetve 1069 h. buza, 213 h. roza,

284 h. árpa, 141 h. zab, 856 h. tengeri. Ezen pusztának a város felől való 1/4 részén tűrheto a vetés; azonban a határig általában rozs, a magot is alig adja meg, néhol azt sem; egyrészt véve az egész Szepes: mutatkozik 1/2 mag a buzából és rozsól, a zab és árpa. — hol még le nincs éltve remélhetőleg a magvát adja meg, a tengeri mintegy 1/2 termést igért feltűnő volt e pusztán-részén az, hogy míg a közvetlen debreczeni határra nyúló m. piresi határon a legeszbű, reményűs egész termés mutatkozik a háromszori szántásban, már a szer-
két-ut elválasztotta szépen: a tavaszi alig lehet lekaszálni; az ősi vetés semmit sem ér. Itt tűnik ki a föld hanyag és rozs miveltése s az ugar-hígy Debreczen nagy területén.
Az Ebesen el van vetve 4496 h. buza és kétszeres, 299 h. roza, 399 h. árpa, 198 zab, 1197 h. tengeri; a buzából s kétszeresből várható általában 2 mag, a rozsól 2¹/₂ mag, árpából, zabból 2, a tengeri 1/2 termést; biztosan igért; itt azonban tűrheto s nagyobb reményű vetések is láthatók, de egyrészt a neveztem irány állott; szűndék is láthatni helyi helyi helyen a nagyobb része a kaszálóknak kaszálhatlan.
A N. H. egeszen el van vetve 287 h. buza, 57 roza, 77 h. árpa, 28 zab, 230 tengeri; itt is mutatkozik egykét tűrheto vetés, azonban nagy része le sem kaszálható; az életmenek a magot elég ha megadják; a tengeri igen rozs.
A Kis-hegyesen el van vetve 571 h. buza, 114 h. roza, 152 árpa, 78 zab, 457 h. tengeri; a termés hasonló a n. hegyeséhez.
Az E. l. egeszen el van vetve 1876 h. buza, 375 roza, 500 árpa, 260 zab, 1501 h. tengeri.
Köszelységben 992 h. buza, 186 roza, 258 h. árpa, 124 zab, 746 h. tengeri, 201 h. dohny beültette, de kromolva Az Álomzugban a vetés h. buza, 58 h. roza, 78 árpa, 38 zab, 233 h. tengeri van vetve s 65 h. dohny ültette, de ezen 3 pusztán a bevett 7703 h. területen csak egy tűrheto darab életmenek sem mutatkozik: az E. l. e. elején látszik ugyan egykét db. vad-roza, mely 1-2 magot megad, tavaszi is 1-2 db. mely a magvát megadja, a Köszelységben a Japancsaj-féle tanyán némi kis ősi vetés, de ezeken kívül a roppant területen a szó teljes értelmében terményre nem számíthatni, nemcsak, de a Köszelységben az ősz-buzát nagy részben lekaszálni sem lehet, csak ledetni való az a kaszálóföldnek zöldege sem látható, sőt olyan nagy a szárazság, hogy a volt Köszel folyó felénk az ősi gódrékban sem kapható víz s így nem levén víz a dohny-losolásra s kiltetésre, ez idő szerint dolányra sem számíthatni.
A kopár Hortobágy, István Ját és Zám 30 ezer hold területével, hogy mily szomorú látvány mutat fel, nem kívánva részletekben föl említeni, csak annyit érteink, hogy ez inséges — már nem víz járta földön az ég és a kopár földnél egyebet nem láthatni s míg a meleg, tikkasztó szél az utzó türelmi fölkötésen telmeszté, csak a délján nyújt némi élvezetet a semmit nem látásban ki fűrűd szemnek.
Az ohati 8502 hold területén el van vetve 1525 h. buza, 770 roza, 412 h. árpa, 320 h. zab, 1200 h. tengeri, 270 h. köles, 545 h. repce, 70 h. bikkinyi, 16 h. borsó, előtette 200 h. dohny, azonban a mozdulat — szép s kullu szorgalommal kezelt gazdaság csak részben bír termény felmutatni és a buzából nem remélhető egyrészt (bűs 3 magnál, rozsól 1¹/₂, árpából 3¹/₂ termést, árpa egy részben 3 magot, a zab ledetésére vár, tengeri-termés egyik helyen 1¹/₂, másnál 1¹/₂ termést igért; szűndék az egész tszta réten nem lehetett kaszálni, csak az új és régi Tisza között mintegy 25 h. földön van néhány szekérnyi

széna; a luczerna-vetések kopórok, a dohnyföldnek már nagy részben beplántálvánk, de a víz-búza miatt a szárazságban romlanak, az ujonnan beültettek kiégnek és az ugynevezett Völgy volt tszta-kiütés fenekén, hol míg a Tiszának áldást hozott áriái — Debreczen városnak oly roppant kiadású dözsera — el nem zárattak — éles víz volt, most e Völgy és fenekén éles vízszégnél leebb áított kut-gódrókban sem található egy kalán víz.
Ez ohati határvizsgálat alkalmából ismét az tűnt ki, hogy míg az ohati bérők fekete ugarba vetett tszta-buza vetése a határzárszelen szép reményt nyujt — a termés maga tetető.

A debreczeni határral közvetlen érintkező kőcsi pusztán, az hol szintén egyezszi szántásban vetettek a magvak, semmi termés nem mutatkozik. Az ezen köcsi-pusztán barázás szomszéd egy e ki határon szintén mint az ohati bérők ugarjaiban teljesen kielégítő vetés van és innen világos ismét, hogy a munka által várható a kenyér s a közmondás szerint igaz, hogy egy szűnt és egy kenyér, három szűnt három kenyér ad: de mutatkozik a határonalon más hiba, t. i. hogy a bérők kevés figyelmet fordítanak a határokra a azért szűntnek az egyekiek ki s be a határon, néhol 5-10 öblyre is; holott ha elég figyelmet fordítanak a határodombokra, melyek emlékedt helyen állanak, az egyekieknek a praevinciacokra nem nyujtadók alkalom.
A Debreczen város adaterületéhez csatlak Gr. Gyulaj-Hegyesen el van vetve 765 h. buza, 188 roza, 389 árpa, 44 zab, 530 tengeri, 165 repce; itten is ugarhasználat mellett majdnem minden vetés szép, a buza 6 árpa, 6 zab két magot, tengeri egész termést, roza 2 magot, repce 3/4 termést igért, de ezca földnek hatásán részén is mintegy 50-60 h. gabona lekaszál-
tatott, az árpában a marha jár.
A gr. Gyulaj-Macscon el van vetve 1005 h. buza, 50 h. árpa, 30 h. zab, 70 h. repce, a buza 7, árpa 3, zab 5 magot, tengeri egész termést, roza 3 magot igért, repce 3/4 termést, itt is feltűnt, hogy míg a Klein Ignác bérlet vetése csaknem egész termést igért, a csak egy szekért választotta rozs miveltés ondódi földeken alig 2-3 mag remélhető.
Az erdősegekben a Pacson el van vetve 404 h. roza, 30 h. árpa, 45 h. zab, 269 h. tengeri, 59 krumpli. Fancsai kán 34 h. buza, 576 h. roza, 46 h. árpa, 45 h. zab, 350 h. tengeri, 50 h. krumpli, az erdő részeiben a buza 4, roza 1¹/₂, árpa 2, zab 1 magot, tengeri 1¹/₂ termést igért mint a burgonya is, a Bánkon el van vetve 35 h. buza, 860 h. roza, 56 h. árpa, 35 h. zab, 672 h. tengeri, 70 h. burgonya, a halónán 48 h. buza, 1270 h. roza, 67 h. árpa, 86 h. zab, 1147 h. tengeri, a csereán 66 h. buza, 1177 h. roza, 67 h. árpa és zab, 785 h. tengeri és a két erdőn mintegy 120 h. krumpli, a buza 1, roza 2, árpa 2, zab 1 magot, tengeri 3/4 termést igért úgy a krumpli is. — A Gut on vetve van 207 h. buza, 1038 h. roza, 60 h. árpa, 67 h. zab, 1098 h. tengeri, itt a buza épen semmi, a roza 2 magot, árpa és zab semmit, a tengeri 1¹/₂ termést mutatnak.
E körment ki tűné az, hogy az egész város határra el van vetve, nem számíthatván bű a Gyulaj-hegyek, gyulai-macs és ohati bérők vetési, mivel azokból a nagy közbűség hasznat nem buz, amennyiben azok eladatnak mint bérleti földeken termelték: 13699 h. buza és kétszeres, 9673 h. roza, 3899 h. árpa, 2382 h. zab, 15814 h. tengeri, 400 h. burgonya, 1447 h. dohny, mintko 800 h. repce, ki derül az is, hogy a buzában a reményűs vesztésű három neyvedrés, egy a rozsban is, az árpában és zabban 3¹/₂, tengeriben két harmadrész, burgonyában fél, szőlő-

A debreczeni veres-szalagosak. *)

— Helyes körírás: —
Ábrak köriról.
Veres-szalagos bajtársainak emléke s üdvözlölet!

I. Fegyverre magyar.

Lángba volt már akkor borulva az ország nagy része. Konaknak, saját édes testvéreknek, kikkel több századon keresztül ekkor élőknek, féltve, féltve, feljuttatva fűndák megmunkot.
Hasztalan nyujtók begyere kezéinket, hiába haragzottak ajkainkrol a „szabadság, egyenlőség, testvériség“ szavai, elszűntek oledelre kifutott karjainkat, nem hallgatták meg, lezugták kérelmezo panaszaikat, fegyvert ragadtak ellentük.
Saját édes testvéreink ragadtak fegyvert ellenünk, kikkel mi azelőtt megoszottok örömeinket, szerencsénket egyáradtunk, kikkel osztályrészecské valánk bánatban és bajban mindenkoren.

Omlott már a vér patkájait, egymást ölték, pusztították már azok, kiknek egykori kelte vala leküzdeni a közös bajt.
Lángba volt borulva az ország!
Fegyverre! fegyverre! haláltűzőt mindenfélre a fölívő szózat az országban.

Tiszán és Dunán innen és túl versenyzett egymással a buzafuul szent lelkesedés a hon megmentésére vitt áldozatokban.
Nem érte senki saját baját, fűndálmát, mildón a közös édes anya, a haza védelmével volt szű.
Városokban, falvakban mindenütt vig zeng hangjait lehet hallani, mintha mindenütt valami ünnepegy anyag lakadalon lenne; de a zenezek mellett ott lobogott a tricolor zászló, ott csengtek a harok, döngöttek a sraktanyok s jövedyén tiszvón dlevezeg haladását önkelték a dal:
„Talpra magyar!”

Nem is kellett valami nagy buzálás, sok özölogatás, a magyar mindig kész volt igazságot ügyért cenzúráni, vért ontani. Ezredéves történelme nyujt érről tanúbizonyoságot.
Ifjak, férfiak lettek a zászlók alá esküdők, amazok elhagyják közét, ezek elhagyák eszűket, nyugalmas házi tűzhelyeiket, családikaikat, a szerető hű nő, az angyalreza mosolygó kedves gyermekeket s mindent tud szerettek az életben; mert mindenél jobban szerették hazájukat.

*) Keltő: Szerének saját naplójá 1849-ből.

TÁRCSA.

Szerelme.

Ragadj, ragadj tünder-lehelet.
Zivatarból lett könnyű szellő:
Ragadj, ragadj édes szerelmem,
Tűn' el előlem gyászos felhő!
Mi egyedül édes a földön,
Ami örökkévaló a mennyben,
Ami bűbajos a pokolban.
Mind-mind itt érzen hő szívemben.

Visszasomolygok mosolyodra,
Viharfelhős ég tszta tóra;
Gyűtrelemem, átkom hűtél vólik,
Várszudat az éjjeli óra.
A léghen, a szép dőlábában
Ég, tündökklik bűbajos arcod,
A halából föl tamadásba
Rúgatták át a hűes harcok.

Hoi az óceán, hol a pusztá?
Hol van az eszmék végtelene?
Hogy keblemet kitárni merjem,
Hogy érzéseim láthatossan benn?
A lénez esőbeve összehullott,
Szűbuddá lett a mérész lélek;
Szívem drága fejlede dobban,
S én még az életől sem félek.

Amit bűszöltem kinevettem
Most már hiszem az istenséget;
S bár a nagy naul fél nem fűndálmát,
Egy új világ dicstől tégéd.
Oh ne hagyj el, óh szeres engem,
Maradj enyim, maradj örökre;
Tudis meg sírn, óbrándozni:
Ah, ismeretlen gyönyörökre!

Zila by Imre.

S kik gyöngök valának közüed, elhozak áldozataikat a fenyegott haza oltárra, a gazdagot érepszénket, öseltől öröklött drága becsu arany-, ezüst-ékszerceket, családi ereklyéket, a kézművesek fáradságát, veritékkel gyűjtött vagyonukat, a szegények nélkülözés által elcsereyogott álléroiket; mindent versenyzett egymással a haza megmentése nagy kitédelében.

Fegyverre! fegyverre! haláltűzőt mindenfélre a fölívő szózat az országban.
Szabad kényűl Debreczen város sem akarnáv utódó maradni azok között, kik hazájok iránti szeretetűket közbűtéssel is tanusítják; az 1848-ik év nagyvászán havában tartott látogatás előhatározta két század bukintes fölállítását és felcsereyűsét, melyet a magyar miniszterium, belváros szerint az ország fenyegottat részben használhosszon.

Nem télt bele egy hét a már ki lön állitva a két század. Gyűnyörön bajnokok egytől egyly s legnagyobb rész a múlt-velt osztályból.

Ott volt közöttük az ország polgármestereknek mindkét fia; voltak ott ügyvedek, városi tisztviselők, kereskedők a nem maradtak el a tiszvón lelkes tanulóifjak, kik Minerva palástját már a zászlóval cserélték föl.
Fél országban nem lehetett e kis csapatnak párját találni, csak külső csúszó kiállításukat illötöllye.

Fekete-eszűs, ugynevezett „kossuth-kalapa“ magasan lógó fekete tolaik, kék nemzetűri atllis s szűrke nadrág, mindkettő piros zaindrattal, volt állötözte.
Hanem történt, hogy egyik ifju bajnoknak kedvese piros színű szalagot ajándékozva emlékeik, ez net kalapjáról tűző föl, a piros szalag pedig nagyon jól illik a fekete kalaphoz fekete tola mellett; így lön aztán, hogy pár nap múlva az egész kis csapat piros színű — hátúrol hosszán legfűgy szalagot viselt kalapja mellett s így lolek a debreczeni önkéntesekből „veres-szalagosok“; kiknek nevük később országgyűzete visalhogott az általok vivott diadalk rindzó híretől.

II. Képek a szabadság-háborúból.
Alig lehet az ifju több mint legjelöb 18 éves, magos karcsu természetű s könnyu arccsal, melyen még az ártatlanság áde piája lobogott; nagy okos, lelkes szemei szűgören a nemzeti lángok érzelmét talnákadók.
Halvány felét azru gyermekes leányka, minő a ma újult legjelöbre lólok, volt a rózsapiros arcu ifju kedvese, szépséges.

há 3 db. szőlőben kívül térszen: a dohány reményeséget távolról sem nyújthat, a pecében $\frac{2}{3}$ a kát. Ekép állván a dolgok nem marad kívánatra melböb a nagy közönségre, mint a takarékmagtrák létrehozatala.
Debreczen 1866. jun. 26.

Peat 1866, június 27.

(R. J.) Hogy a háborúnak, a pusztulás és vérontásnak kívül más nemkevéssé sajnos következményei lehetnek, tanúsítják országgyűlésünk elnapoltatása, mely a június 26-án tartott ülésen történt meg. Szentiványi elébb a beérkezett kérévényekről tön jelentést, melyk mindnyájan az illető biztományának adatak át. Utána Csengerly Antal tett jelentést a horvát-ügy értekezések csekély eredményéről. Jelentése Deák F. indítványára saját alá tette. Majd a kiadásokat vezérlő biztományának június havát illető indítványa elfogadatván, végül a ház Kollér A. köböküti követet igazoltaik nyilvánvitára. Mindezek után Szilávy főispán a felsőház küldöttje átadta a kir. leiratot, melyet Ö Felségfőtől vett az ország prímae. A kir. leirat, mely az országgyűlést meg nem határozott időre elnapolja, megelégedést fejezi ki az országgyűlés eddigi munkáitól, a jelen vészteljes időben tanusított hűségé és áldozatkészsége felett és az országgyűlés elnapoltatásának a két oldalról is kitört háborút adja elő. A felolvasást követet esendet Deák F. beszéde szakitá felbe, melyben a fölötti sajnálmat fejezi ki, hogy az országgyűlés, munkáitainak megkeletös előrehaladottságaközben napoltatott. It Hízi, hogy ez csak elnapolás nem pedig feloszlata az országgyűlének, mely utóbbira a magyar királynak java nincs. Ezt, valamint a fölötti sajnálkozását, hogy a két felirathban kívántak még nincsenek teljesítve, Deák egy jegyzőkönyvi határozatban megkéretet kifejezte az a határozatra mindját szöveget is olvasott fel indítványképen. Utána Tiszza K. hasonló szellemben szolt, de a teendő határozatot másépe fogalmazta. A szavazás eredménye lön, hogy Deák javaslata teljesen elfogadotott. Miután a jegyző a határozatot elkészítve felolvasta, az elnök hathatos szavakkal vett bucúst a követektől, kiknek fejére az egtől áldást könyörgött. Így változtek el a képviselők a gyűlésereböl, melybe ezelőtt 7 hónappal oly reménydusan létek be.

A felsőháznak ugyne napon tartott ülésen 60-an voltak jelen. A mult álfa jegyzőkönyvének hiteselete után az ország prímae jelentést tön, miszerint Ö Felségfőtől egy leirat érkezett hűzójá, melyet a előbb az épen üléselő képviselőháznak küldött el s melyet, visszakértem, a főrendiek be fog mutattak. E jelentés után B. Wenckheim béla, körvönözve a jelen szitútiót, és az országgyűlés elnapoltatásának okát helyeselt. Legszigorubb kifejezésekben nyilatkozott az ellenség győztesen eljárásimódja fölött s hűségét nyilatkozattal végző be beszédt. A fejedelem iránt tanusított hűségé és áldozatkészsége jeleit, miket a főrendi ház Wenckheim báró beszédjének közhelyeséde által adott, elnök megköszönvén, azután a horvátügyi értekezések eredményéről tön jelentést. Majd Tóth Vilmos, az alsóház küldöttje nyújtotta át az említett leiratot, melyet Szilávy jegyző felolvastott és az egész ház álva hallgolt meg. Az elnök zárószavában reményét fejezi ki, hogy szerencséje leend nem sokára elment találkozhattak a tereben is megköszönve a háznak benne helyzetet bizalmát, további sikeres megemlékezésébe ajánlja magát. A beszédet szónai nem akvó éljenés követe, minék következében a ház, Pécly gróf indítványára az elnöknek érteletes és esztélyen eljárásért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. „Eljen a király!” kiáltások alatt hgyáltak el a főrendiek az üléstermet.

Harci hírek.

(S.) A solferinói híres ütközet napján jun. 24-én volt az első csata Italia vírányos terein az osztrák és olasz hadsereg közt. Viktor Emanuel első várta, hogy küldöttje a hadizenetet kézbesítsék s már is jun. 23-án szép holdvilágos éjjel 80,000 harcossal Oltó mellett átlépte a Mincio folyamát. Eközben az osztrák hadsereg sem maradt télenli s Albrecht főherceg vezérele mellett gyorsan nyomult előre a hivatalon látogatók fogadtalása s mánap Custozzo vödkön találkozott a két sereg és ágyugolyókkal névözötte egymást. A hivatalon távirati tudósítások szerint it osztrák legyöveareknok kedvezett a hadi

szerecsé s az olasz hadsereg még azon nap éjén a Mincio partjára vonult vissza s ugyaníly hivatalos tudósítás szerint 2000 olasz esetet volna az osztrák sereg fogávjá. Egyébírát a csata kimerítő részleteiről még keveset tudhatunk.

Florencia ből m. hó 26-ról kelt távirat szerint a custozói ütközet után 600 osztrák fogoly küldetett volna Milanbá. Különben maga az olasz főhadiszállásról kelt jelentés is beismeri, hogy a custozai ütközet rájuk nézve nagy veszteséggel járt — s Villarone táborok is elesett.

Az olaszok meg két más ponton is áttörték a határon ugyanez ideben. Cialdini táborok tekintélyes hadsereg élén lépett át a Po vizén Polesellán álól; mire az osztrák előőrök ellenállás nélkül nyomatkoltak vissza. A másik pont — hol Garibaldi szabad csapatai betörték Dél-Tirolt. Lecco mellett létek át a határt; azonban e két nűböl betöres eredménye felöl, midőn e sorokat írjuk, még semmi tudósítás nem érkezett. A „Moniteur” franczia nap új vélekedik, hogy a Garibaldi és az osztrákok közti összetűközés jelentékelen lehetett. Cialdini pedig még nem kelt volna át a Pó.

„Militär Zeitung” szerint az osztrák déli hadsereg sebesülteinek számát Custozánál ezer és néhány száznál többre teszik, azonban az ellenség közül is több száz kizárt osztrákok ápolása alá. A bécsi a hazafias egylet, sebesültek ápolás végett átvételére vonatkozólag Veronában intézett távirati kérézőzködésére, onnan az a felelet érkezett: „2000 sebesült, beszédműve a csatamezőn hagyott sebesült ellenségeket is.”

A custozai csatát, a bécsi lapok szerint egy magyar gyalogegzi ezred nyitotta meg. A csatában osztrák részről az 5-ik és 7-ik hadtest volt részt. A „Wiener Zeitung” szerint az 5-ik hadtestnek s a Mantuából kironotott csapatok veszteségi sorozata következő: — Az 6-ik hadtestnek van 212 halottján, 204 sebesültje s 561 hiányzik, tehát az összes veszteség 1877 ember, közöttük 57 törzs- és főtiszt. A mantuai csapatoknak van 3 halottján, 19 sebesültján s 18 hiányzik. E 40 ember közt van 5 törzs- és főtiszt. A 6-ik hadtest veszteségeit még nem tudni, hanem szitén nem lehetnek csekélyek, miután a hir a főnebbi 1717 emberrel majdnem kétszerannyira teszi az összes veszteséget. A „P.L.”-nak pedig azt írják, hogy az osztrák déli hadseregnek a custozai ütközet következtében, mely mánap is folytatottat, minthogy a már megvert olasz hadsereget át kelle szoritani a Minción, közel 2000 halottján és 4000 sebesültján van.

Míg délen így állnak a dolgok, az északi csataterén is mozognak. Csehsorszag határszélén a Josephstadtól nem távol eső Neustadt és Nachod közt s hó 27-én s óra hosszan tartó ütközet volt s távirati tudósítások szerint a poroszok számos sebesültet s halottat hagyván a csataterén, teljesen visszavonultak.

Bécsi lapok jelentik, hogy Ö Felsége legközelebb elutazik az északi főhadiszállásra. Beenedek tábornagynak főhadiszállása, mint a legutóbbi táviratokból kitűnik, még mindig Trübauban van. A poroszok pedig, állítólag már Troppauban vannak be.

Az északi csataterén m. hó 26-án mint a „Vaterland”-nak írják, egész vonalon megkezdődött a csata. Említett napon este Münchengrätz né volt az első hevös összetűközés a poroszok és osztrákok közt s éji 2 óráig tartott. Veszteség körülbelöl 300 ember. Ugyanez nap még Osztieimnél is csatának, hól mindkét részről jelentékeny veszteségek voltak. Nagy csata volt ezenkívül Josephstadtnál is, hol az eddig beérkezett táviratok szerint osztrák fegyvernek szolgált a szerecsé.

Debreczeni hírműdö.

** A debreczeni zenedalaipöröké gyarapítására, ma leend a városi színházban a zenedál biztomány felügyelete s az illető tanárok vezetése alatt töböl műbírárt, a helybeli dalárda és föiskola énekarok közreműködésével a zenedál növendékek hangversenye. A sorozat következők: 1. Nyitány, Rossini, „Semiramide” dalművéből, nyolcz zongorán, négy-négy kére, előadók: Csanak Róza, Fráter Etelka, Gáspár Róza, Kecskés Erzsébet, Márton Mária, Nagy Karolina, Nagy Emília, Szilágyi Lluia; — Cserey Zsigmond, Illési Lajos, Odságy Ignác, Kálchauer Henrik, Márton Imre, Paksz József, Pávay Gábor és Sárváry Gusztáv műkedvelők és zenedál növendékek. 2. Palotás, csárdás és iris magyar nr. szövegét Petöfőtől, zenéje Komlóssy Jánostól, önköl Mányecz Mária szonny, karizmter Jankó Jakab nr. zongorakísérete mellett. 3. Nyolczas dal, Donizetti „Ade-

lia” dalművéből, karének, zongora és vonós-zenekar kísérete mellett, előadók: Gáspár Róza, Smítál Juliánna, Szabó Ida, Szathmáry Juliánna zenedál növendékek; Heine Vilmos, Zivuska Ferenc, Zivuska József és Kapcczy Pál dalárda tagok, töböl műkedvelők, a föiskola énekarok, a helybeli dalárda s a zenedál énekek és hegedűiskola növendékek közreműködésével. 4. Romanca és Scherzo magyar stylum, szerző és előadja hegedű zongorakísérete mellett Cohn Adolفن zenedál hegedűtarát. 5. Regedál, Verdi „Alarcosbál” dalművéből, éneki zongorakísérete mellett Heine Vilmos dalárda tag. 6. Magyar dalok, előadja a föiskola énekarok. 7. Kettős dal, Donizetti „Belizár” dalművéből, éneki zongora kísérete mellett: Smítál Juliánna zenedál növendék és Zivuska József dalárda tag. 8. A sziv fáj dala, dal Nicolai Ottóftól, előadja, mélyhegedű és zongora kísérete mellett: Somogyi Kálmán zenedál növendék. 9. Női kardal, férfi-négyes matrózkardallal egyítve és általános ima, Meyerbeer Jakab „Afrika nő” dalművéből, zongora és vonós-zenekar kísérete mellett előadók: a magánéneket mély hangon Augflinger József, a férfi-négyes Heine Vilmos, Zivuska Ferenc, Zivuska József és Kapcczy Pál dalárda tagok, töböl műkedvelők, a föiskola énekarok, a helybeli dalárda s a zenedál énekek és hegedűiskola növendékek közreműködésével. Belépti-díjak: Alsó és közép páholy: 3 ft; — Casádl páholy: 4 ft; — felső páholy: 2 ft. 50 kr; — támlászek: 60 kr; — földszintű zártsek: 40 kr; — emeleti zártsek: 40 kr; — karzat: 15 kr. osztr. ért. Jégymék előre válthatni Borsos Ferenc zenedál előztárnoknál, az előadás napján pedig a színházi pénztárnál. — Kezdeté pontban félnyolcz órára k. Itézetünk növendékeinek ezen előadására azon reményben hívjuk meg tisztelettel a t. cz. közönséget, hogy a kitűzött czél elértékeségét pártfogásával segítse meg. — A zenedala koránnyó-vilásmutányá.

** Vasárnap d. n. 5 órákor kiz-mesterházán tűz ütött ki, s két ház és istálló égett le. Az épületek — mint hallók — biztosítva voltak.

** Nehány nap óta egy állatsereglet látható czegeledutczán, mely neanymra az állatok nagy számlánál — mint inkább, kiváló szép példányainál fogva érdemel figyelmet. Különösen kitűnik mind nagyságára, mind szépségére nézve két afrikai him oroszlán.

** Némelyek állítják, hogy m. hó 9-kén Debreczen határán is töböl helyen látták lebéköket a láthatatlan, melyek — mint beszélik, — a földbe furúdtak, ehöz kézságok hagyna megok után. Azonban a hírek kevés hitelt lehet adni, mert a kérdés követeit még eddig senki sem mutatta elő.

** A csapuztetni tízúrórosultak részére e héten városunkból t. S zölölőcsy Jánosné szonnyúség 5 frtot, Orokosi V g h János ur t frtot küldtek be szerkesztőségünkhöz, mely összeget a t. városhatóság illető közöngének már kézbesítétek.

** Tegnap reggel 5 órátközben jó zápor-ésó áztatá meg hgyát volt eső! szonnyajzik, azonban a kevés is fölötté jo szolgálat töböl.

** Pár nap óta czegeledutczán egy az utca közepén emelt circuban Bernhard J.-nek majom-milóvártáruslata mutatja a közönséget. Társulata 85 tagból áll, mely idomított majmok, ebek és tírpe lovakból áll. Az előadás napokon 8 órákor veszi kezdetét. A négyálva művészek meleg pártfogásban részesülnek.

† Thalja egyálvának egykor sok sikerrel szolgált pámpója Molnár Karolinán asszony (nl. Balta Károly ur neje) — ki a debreczeni régi szinpadokról is eléggé ismeretes volt — m. hó 28-án meghalt. Végkiáraságátólten számos tisztelője és ismerőseivel kívül a színház összes tagjai jelen voltak a dalművtársulat szonnyezete egy a földöt mint a sírnél, megható szép alkalmi éneket zengett el hűlteté. Deke hamvaita.

Meghíva. A kerétségi egylet igazg. választmányi ülése — ha az idő kedvező leend — legközelebb 1866. ju. 7-kén szombatán d. n. 3 órákor az egylet vasút mellett kertjében, a kerétsézek-inban fog megtartatni. A midőn az ülés után az igazgatóbizottság a kert állásáról a helyszínen részletes jelentést teend. Ezen alkalomra az egylet tagjai, közöngéből ismeretszerzőség végett tisztelettel meghívóttok. — Debreczen, 1866. jun. 27. tartott választmányi ülésből. — Simónffy Imre, egylet elnök. Szatmári Gy Sándor, egylet jegyző.

Meghíva. Jun. 14. Csegéda. Nemethy István t. Mária $\frac{2}{3}$ éves. 16 Csegéda. Bihari János t. József 2 hetes. Ová. Varga Andráseén Karásy Erzsébet 82 éves. Major Erzsébet t. Juliánna 29 $\frac{1}{4}$ éves. Kovács István t. József t. évez. Kulcsár Mihály t. István 2 éves. Örv.

A lányka még gyermeknek mondható, alig lehetett 16 éves, oly gyöngéd habernettel, hogy sok ember fölt volna öt értenni, nehogy mint valami légi anák, mint alakatlan álomkép eltitnjék az értésére; renkielő álom hó fehér arczsal, melyet fényes fekete hajfürttel mint lobogó gyászfütyöl a fehér szatru, árnyékoláltak.

Mindekton szeretők egymást, az első szerelmen tiszta, ártatlan de forró szenvedéllyel, ilyen lehetett az érzelem a paradicsomban, mielőtt első szőlőket izlették volna a jó és gonosz tudás fájának gyümölcsét.

Az ifju épen most fogáz, egy év múlva bevégez tanulól pályáját, aztán letűve az ügyvédi vizsgát, ottárhoz vezet lánót követője.

— Csak egyetlen rövid év... s milyen boldogok is lesznek ök majd azután.

Hat hónap mult el már az évből, az ifjak a napokat is számították, hogy mennyi van még hátra belőle, midőn az idők teljességében kifogáltak az események, melyeket jobb lett volna tén s óha át nem élünk.

Azon szenvedésekben gazdag, de diasósággal teljes időt értem, melyhez hasonló Nagy Lajos és Mátysz rnygoyó kora óta nem mutathat föl a magyar történelem.

Midőn egymagunk küzdöttünk tengernyi ellenség ellen, midőn egyszerre kilencz félt támadtak meg minket, előre kidőgözött, elkészített törv szerint s midőn megmutattunk a világnak, hogy a magyar viládség nem szállott ösünkkel együtt sírba s hogy hűzűdőköl olvözött elidődnak nagy szellemi élekek dennünk üdőkötben.

... Es lön, hogy ifjak és öregek egyaránt fegyvert fogtak, fegyvert ragultak a fonyegott háza védelmére.

(Folyt. kov.)

László bácsi két szép leánya.

(Ervényes, valószínűtlen történet.)
Dobó László úr.

(Vége.)

A leányok, nem tudom, megértettek-e? Mindketten pirva sötöttek le szemektel.
— En nem mondtam, mikor érezném magam szegénynek? Ök pedig nem kérdezték. Talán tudták, amit mondtam akartam.

Tóni törte meg a hallgatást.
— Ilyen utváras készségtől (t. i. hogy a fura másztam) megértenni a megválaszadást.

Julesa köröleg nézett néjére.
— S mivel jutalmuzódok meg kegyetek?

— A mulitok azt mondan, szereti a galambokat. Önnek nélküleg legkedvesebb egy pár galambunkat.
Tóni lomban mosolygott. Julesa ábrándosan emelte szemét a közöl hgyekre.

— Valóban... mondtam... igen szeretem... Közöngéim... szóltam nékök vontan.

— Ön talán nincs is megelégedve a pályánállyal? — kérő Jóni.

Legkedvesebb sem mondhatnám. Ami kegyetek kezéiből jön, minden a legkedvesebb előttem, de mégis...
— De mégis?

Más talán jobban esnék?... s oly kérőleg, oly epedve néztem „szívem megrognót”-ra.

Tóni talán nem értette, talán nem akarta érteni, mire czélzók.

— S mi az?
— Előbb tudnom kell: nem tagadják-e meg?
— Töböt mindketontól ugyanezt kéri? Annál könnyebben megtehettek, ha nem leheteten.

— Nem leheteten! — Szemeim lángoltak, kezeimet kérvén emeltem a két bájos anygal föld.
Nem kaptam választ, de ezt nem is vártam, hanem úgy, mint voltam, térdelő, Tónihoz hajoltam s egy csókot nyomatam ajkára, mely boldogga, túlboldogga tön. Azután Julesához fordultam, aki még mindig elmerengve nézett a távolba s az ő jkairól is oly édes csókot loptam, amelyet nem adtam volna esérébe a menyországért.

Midőn kezű májó volt. A másik perczen már futottam az udvar felé, eszevesztetten, mint valami állít.
László bácsi szobájáig meg sem állottam.

— Édes bátyám! Kérem, kedves László bátyám! — szóltam alig pihegve.

— Mi a menykyó ütött beléd, hogy alig pihegysz? (László bácsi olyan igaz magyar ember; mindig úgy beszél, mint épen gondolkodik.) A szavakkal nem igen tekedőrzálok.)
— Ön isteneim! magam sem tudom!... Kérem édes-kegyen László bátyám! — s kabátom zsebéből a diplomát nyujtottam feléje.

— No hát mit akarsz ezzel a paksnéműtával? Látom, prókátor letél, becsellék. Csakohogy aztán igen fosztog...

— Nem ez az én bajom!
— Hát mit a putar?!

— Adj nekem a lednyát! — szóltam félénken, mert tartottam tőle, hogy ezzel a mostani hebebungyák madorommal mindent aldátlan.

Kérvómen László bácsi nem is igen átűdött meg. Nincs is azon senmi megűdűtt való, ha az ember a szép lednyák szerelmess lesz.

— Mindkötőt egyezzerre? — s fölnevett.

— Dehogy mindkötőt! Csak Tóni, azaz nem Tóni, hanem Julesát... azaz, hogy mégis... de mégsem... Képezhetni milyen zavarban voltam, mikor még mindig nem tudtam, hogy, hát tulajdonképen melyikért lángolok hőbben.

— Te fű! te félbebeszél!

A kert felé a leányok jöttek. Eszmámet nem voltam képes rembe szólni.

— Mit csudítottok ezzel a fiuvál? — fordult László bácsi a leánykökhöz.

A leányok is zavarba jöttek. Nem tudtak felelni.
— Azt mondan, egykötőtök adnánk néli náál, de azt nem mondja: melyiket. Talán ti felvilágosíthatnátok.

A leányok irutak-pirutak.
— Tudod fán, mindig szerettelek. Hogy ezt bebizonyítsam, mond meg, melyiket szeretted s én neked adom, — természetesen, ha a leányokk semmi ellenvetése sem lesz.

Megkövűltem álltam. Nem tudtam, mitvőv legyek.

— Nos, melyiket akard?
— Magam sem tudom melyiket, — szóltam végre, midőn láttam, hogy válaszolnom még is csak kell.

Az öreg ur fölkazagott. A leányok mosolyogtak. Az öreg ur darabig fel s alá járt a szobában, aztán megállott ellöttem.

— Nos, mit fogsz tenni?
— Magam sem tudom.

László bácsi a leánykökhöz fordult:
— Nem segíthetök rajta?
— De igen, ha beleegyeztek...
— En mindenne beleegyezem, — mondtam hirtelen, mert Tóni földékony esztétől mindig a legjobbat vártam.
— Ön a napokban azt mondta: lépéseinket megismeri a fűben, a porondon; megismeri, hogy az ékezem, vagy pedig

Nagy József Angyal Zsuzsanna 76 éves, Horváth Mihály 58 éves, Taksony András 1. Zsuzsanna 1 1/2 éves, Halvany. Nagy Péter 10 év, Plau. Gónczi Lajos 1, Julianna 1 1/2 éves. 16. Halvany. István Mihályné 1. János 7 éves. Plau. Tolvaj Gábor f. Mihály 7 1/2 éves. 18. Vargau. David Lajos 1. Mária 2 éves. Czegléd. Diószegi Péter 1, Erzsébet 10 1/2 éves. 19. Placu. Pető István f. Mihály 6 hetec. Kalmár Gábor f. Gyula 10 1/2 éves. 20. Halvany. Szabó-Julianna 22 éves. Caspón. Nagy Imre f. Imre 2 1/2 éves. Kis István f. József 14 1/2 éves. Vargau. Dén János f. Imre 4 napos. 21. Caspón. Pap Sándor 34 éves. Ref. szegények kórházában: Erdős Istváné Borbely Julianna 50 éves, 22. Caspón. Vágó Klára 1. Julianna 2 éves. 23. Placu. Csizsár György 3 1/2 éves. Vargau. Luba Sára 1. Julianna 12 éves. Halvany. Pálm Péter f. Ferenc 8 éves. Piaczu. Nagy Zsuzsanna 1. Gábor 3 1/2 éves. 24. Czegléd. Óri János 1. Julianna 1 1/2 éves. David János 83 éves. 25. Caspón. Luczédi Péterné Tóth Sára 66 éves. Halvany. Vári István f. József 1 hetec. Caspón. Sárkány Lajos 20 éves. 26. Placu. Möriz András f. Sándor 1 éves. Major Sándor f. Bálint 1 1/2 éves. Nagy Sándor 15 hetec. Piaczu. Szabó Imre 1. Lajos 5 hetec. 27. Caspón. Domokos István f. Gábor 11 hetec. Czegléd. Csáki Sándor f. János 10 1/2 éves. 28. Czegléd. Racz Györgyné Nagy Erzsébet 78 éves. Caspón. Géder János f. Lajos 15 éves. Piaczu. Örv. Szere Istváné Balog Klára 78 éves.

Vidék.

Nagykőrösön m. hó 27-én igen érdekes házias ünnepegy ment véghez. Losonczy László kedvelt kollégát névnapjára volt ez, ki a kecskeméti tisztelő által küldött kintű jószág vörös bort, barátai vidám körében akaráv évezni, úgy helybeli mint taválból jó barátait szívesen levél útján hívá egybe. Ekép képviselve volt e vidám estélyen N. Kőrösön kívül Pest, Szeged, Kecskemét, sőt Debreczen a vidéki nagykövetség derék „Bánkly bácsi”-ban és sorok irójában. Esti 8 óra után megérkezvén a vonat N. Kőrösre, a költő, több csinos fogattal vár érkezve vendégeire, kiket legott vendégszerző házához szállíta be. Korté alakított csinos udvaron volt megterítve a költő asztala, mely józsi magyaros étkek és kedvre gyúlaszó boroktól görnyadozott. Vidám zeneszó mellett folyt a kedélyes lakomázás, fészereztv több csinos pohárköszöntéssel. Vacsora után Nagykőrösnek három ifjú leánya, fehérbé ülözött — mint égblő alá szállt anygಾಲക — észrevételeim jelentek meg — rövid lelkes szavakban átvözölölvén az ünnepelet férfit, díszes virágú-zérel koszorúzókat meg. A gyöngéd figyelem e szép jelen igen meghatótta Losonczyt s érzékeny kebelbe, nek szavakban fejezte ki halájait az öt megtisztelő három Gratiánus, kik Nagykőrös derék leányait e ünnepegyen képviselték. Majd „Bánkly bácsi” állott föl a s a költőt szívből eredei révén köszöntvén felköszöntvén, jóféle éremlékkel telt 25 itérés óriás kulacscaal s óriás fűzde dobreczeni perczelt lepte meg. A mulatságnak csak a világos nap vete véget — s e sorok írójá csak azt sajnálja, hogy korán reggel könnytelen levest választotta, a szakéki ügyességéről országosan ismert „Bánkly bácsi” által tervelt vilásg-röggeim már jelen nem lehet.

Nagyvárudról írják nekünk: „Az aratás tegnap nálunk már megkezdett, időjárásunk borogadó, de a fellegek csak nélkülek, csak szél-fellegek. A Nagyváradon ápitendő ideiglenes színház építéséhez még ez ideig sem fogtak, pedig mindennap egy nap mulás, s az idő igen közeledik amidőn a szerződés érteleme szerint még ez évben a színháznak tükéletesen készlen kellene lenni. — Nagyváradú díszaru-kereskedők: Sonnenfeld József, Sonnenfeld János, Sonnenfeld Simon és Dávid, kik mind nyarukon, egy 90000 forintos családi bukás következtében csődöt mondatók, amelyek az lett következtében, hogy mindnyájan az egyesben várják méltó tüntetésüket.”

Irodalom.

E napokban jelentek meg Ifj. Csáthy K. bizományában Debreczenben Szanna Tamás „Színörökra” című végves műve. A 200 lapra terjedő — leginkább széptanulogatókból álló könyv havi árt 1 ft 20 kr. Szanna Tamás az irodalomunk új ágát törészték, melyen, melyen néhány eddig igen kevesen foglalkoztak. A csinos kiállítás má a debreczeni város nyomdák által ismert jóindulattól újabb bizonyítást tett.

Vettik az „Érdesség és gazdaság” lapok f. évi 7-ik füzetét. Tartalma: — A magyar erdőgazdálkodás válságának véleménye Kassai város erdőkkel rendezési terve felől.

Juleszde tett ido vagy oda valamit; hanem egyet még sem fog megismerhetni s epen ott kell választania.

- Mondja, kérem, mit kell tennem?
- Nem lesz semmi elvártatás?
- Semmi! — mondán bánapolyosan.
- Alant a katedly folyódnja előtt van egy csőngetty, amely kis-haragynak is beillik...
- Tóni! nem, ne tréfájl! — vágott közbe László bácsi.
- Dehoggy tréfolok! — választá László.
- Kérem, folytassa.
- Az egész igen esekély a mégis ez határozza el az ön sorát. En is, Juleszde is csőngetty fogunk s ön azután megmondja, melyik akarja; azt-e, aki először, vagy pedig azt, aki második csőngetty? Ön természetesen egyikünket sem lát.

— Ez jó lesz! Igy jó lesz, nagyon jó! — uffogott Julesz, aki eddig néman állott nője mellett.

Eleinte elhiittem erre a bizar eszmére; de csakhamar megbarátoztam vele. Igy vagy ugy, vándregy! Vége is akár-hogyan, de határozotnan kellett.

László bácsi és a néni eleintén tettek ugyan ellenvéteket, hanem a leányok nem tartották. Nekik így tetszett s epen ezért nekem is tetszett ez a különködés. No, tudom, ehhez hasonló módon még senki sem volt leánykerében, de talán soha senki sem is lesz. A tüntérnecskében is előfordul sok fura dolog, — hanem a csőngetty hangjára választani feleséget, no, ilyet igazán még nem hallottam.

Dietum, metum, deliberatum! A leányokkal megindultam a kastélyba. A jó öregok utdunk novotek:

- Doló gyerekek!

Mikor a kastélyhoz közel értünk, hisleg borzongás futott rajtam végig. Erre a hivataly csőngettyre biztam soroznati! A csőngettyi a folyosónkn közp mellett búrdánál volt. Szíjít a leányok a folyosóra vonták, hogy áikat na láthassam, amikor majd megérzük.

A csőngettyitől két lépésre megállottam, hátul fordulva feléje. A kapu ajtója nyitva volt s azon át látvén légyonati csoportt valón. Fázni kezdtem. Lecukaszt szememet. Egész örökkévalóságunk tettszét, amit a leányok a munkájhoz láttak.

— Vigyázzon! — hangzott mögöttem, — s aztán válaszoltam. Egy... kettő... három...

— Kling-klang! kling-klang! kling-klang!... esendült, selytoti fölembe a csőngettyü.

— Az állattenyésztés és nemesítésnek fogalmai s elvei. — A broli határozat erdőeségeinek leírása. — Ásványtrágyák. — Valami a rönkök átadásáról. — Milyen a karst? — Adet az arató-gép mellett. — Az erdei állatok szerepe a mul század gyógytatában. — A gyapjúnak eladását mosalati állapotban. — Állatlet erdeinkben. — A magyar erdőeségeit választani. — Ülésezni jegyzőkönyve. — Különfélék.

Megjelent: „A színhészet könyve.” Irta Egressy Gábor s ajánlotta a nemzeti színház ügyével foglalkozó országos bizottságnak. E könyv a színhészeti tanoda számára van írva; de érdekel olvasnata minden nyilvános szónok, pap, képviselő, tanár, ügyvéd, bíró s általában minden műkedvelő. Ára 1 ft 40 kr. Caspón a nemzeti színház pénztárnokánál kapható.

Vettük a „Veszprém” című vegyes tartalom hetilap mutatóványzmadat. Szerkeszti és kiadja Ramazetter Károly. Előfizetés egész évre 4 ft. 80 kr. A mutatóványzmadat eléig változtatás érdekes tartalmu.

Korszerű fölvás

a magyarországi t. bortermelőkhöz, uradalomkhoz s illetőleg a gazdaságközönséghez.

Mióta a világ figyelmé Magyarországi borait iránt főlébredt s mióta a magyar közönség is igyekszik e nemes termékét a külfölddel minél inkább megismertetni, tudjuk azt, hogy igen sok termelőnk és illetőleg boraink nyertek már kitüntetést egyik és másik kiállításban, igit itt bent a hazában, mint a külföldön.

Más országban a jutalmat és kitüntetést nyert borok nagy mennyiségben lépnek a világra, — mintegy követelve magának a publicitást az elismerést, s a termelőnek a nyeresémet, szóval, általános kereskedelmi célközé váltik, — míg nálunk a jó hiszemű termelő vagy borogazda örül ugyan a kitüntetésnek az arany és ezüst éremnek, meg is mutatja jó barátainak s ezzel az ügynek vége, — sem ő maga, sem bora annak hasznát nem veszik, — utójára a dolog felelőtlenségébe megy — és senki sem gondol többé rá.

Ezzel szem a termelő, sem a bor nem nyer semmit, még-csak a gazdai vagy hazafi-önérzetnek csinos elégtéve, nemhogy e célközéni kereskedelmi és nemzetgazdasági igényei volnának kielégítve.

Pedig nem volna közönség dolog ránk nézve, ha mindig hitelesen ki tudnánk mutadni, hogy boraink kitüntetést nyertek, főleg, hogy minő boraink, hol és mily fokú kitüntetést? megvan-e még ez a hazában? halat-e vagy nem? s jött-e kereskedelmi forgalomba vagy nem? s továbbá mily borok léptek föl egymás után a különböző kiállításokon?

Hogy e célközéni minél jobban megfelfeishessük, és hogy ezen ügynek nyoma borászati irodalomban is megmaradjon, elhatároztuk, hogy ezen kitüntetést nyert borokat és azoknak termelőit lapstromba szerzőjük, hogy igit minden nemesebb és már jutalmat nyert boraink összegyűjtve egy pillantásra áttekinthetőek legyenek.

Felsőzölltyi tisztelettel mindazon t. hazánkfit, (ideértve Erdélyt a Horvát-Tótorzágot) ki bortermelőt és kereskedőt, valamint az illető t. uradalmat is, — kik halahol bent vagy a külföldön valamilyen kiállításban boraikert jutalmat, érmet, dícsérő-oklevelet nyertek, annak másolatát nekünk szivesek lennének elküldeni, hogy mindezeket összegyűjtve, az egészét rönbe szedhesük.

Az oklevél másolatán kívül kérik még írásban e következőkre is felvilágosításunkra nézve tekintettel lenni.

1. Hanyadik évli termékét volt a bor — és mikor és hol állították ki.
2. Hogy kezeltetett a bor a kiállításig s hanyasor fejtezték le?
3. A termékégy és dültö megnevezése s annak világtáji fekvésének pontos leírása.
4. Minő szőlőfajtákból készített a bor különösen?
5. Ize, színe, ereje, zamatait s egyéb tulajdonságát amennyire lehet körülményesen leírandók.
6. Mogyvan-e még a jutalmazott bor, — természetlik-e még és mily mennyiségben?
7. Gyögyéb észrevételök, melyeket a termelő megjegyezni ohajt.

Ugy hisszük, hogy egy ily sorozatos összekülütés által mind borászati ügyünkre, mind egy későbbi borászati irodalomnak hasznos szolgálattokat tehetünk, — amennyiben együtt és egy-

más mellett kitüntetett boraink összehasonlíthatók lennének, ha theoretice is, — s talán már ebből is hasznos következtetést lehetne vonni, termelési állapotainkra és a publicum izlésére nézve s a külföldi irányásra nézve is.

Beküldési határidő, 1866. szept. 1. Akár a „Szőlészeti és borászati” szerkesztőgöczbe, akár a kiadó tulajdonos Parragh Gábor urhoz (országtul 15. sz. a.) Mi pedig gondoskodni fogunk arról, hogy ez érdekes sorozat, amennyi idejében készültessék.

Barzó József,
a „Szőlészeti és borászati” szerkesztője.

Egyveleg.

A szövetségi had mozgósítására vonatkozó határozat lényegében az 1. 2. 3. 7. 8. 9. és 10-ik szövetségi hadtestek és az ezekhez éartozó tartalék-osztályok és pótseregök mozgósítására vonatkozik. E tiz hadtest jelen létszáma 563,028 ember (426,636 főnyi gyalogság, 69,219 főnyi lovasság, 50,254 főnyi tüzérség, 6921 főnyi mérnök- és árkász csapatok). Ebből először is a három porosz hadtest (4. 5. és 6-ik számu hadtest) levanold, melyekre a mozgósítási határozat természetesen nem terjed ki. Ezek létszáma 147,170 ember; nélkülok a mozgósított szövetségi hadsereg két hadtestben 408,858 főből fog állani, ide számítva az 1. (2. 3. számú) három osztrák zsvetségi hadtestet. Ez utóbbiak létszáma 173,841 ember, mely összeg a fentebbi 408,858-ból levontán, marad 232,017 ember, mint azon had-erő, mely a szövetségi mozgósítás által e viléeg Ausztria ügynek támogatására szolgál. De tettyeg a dolog kevésbé kedvezően áll. Helyes okból feltehetni, miszerint am nemét szövetségi államok, melyek Frankfurtban végbement szövetségük ki-szöbbségben maradtak, vagy Poroszországi hatalmi körében fek-szenek, a mozgósítási határozatot nem fogják fogadtatni, részint mivel nem akarják, részint mivel Poroszországtól által gátoltnak, mely ellenkezéské a maga számára veszi igénybe illető hadjutalékaikat. Nagyobb biztonságért csupán arra lehet számítani, hogy Bajorország, Württemberg, Hannovera, Szászország, valószínűleg Baden is, továbbá Hessen-Darmstadt, Kurhessen és Nassau hadjutaléki kisebb-nagyobb határidő alatt a Bund rendelkezésére helyezik.

Bajorország	Állit	gyalogs.	lovas.	tüzérs.	mérnökt.
Württemberg	19219	3169	2790	377	"
Hannovera	18690	2982	2014	240	"
Szászország	17944	2740	1986	220	"
Baden	13982	2291	2477	184	"
Hessen-Darmst.	8878	1426	916	113	"
Kurhessen	8201	1301	806	105	"
Nassau	6036	47	586	78	"

Összesen: 44168 22129 18058 2242 ember
Ausztriai hadereje tehát a fentebbi feltevések alapul vétele mellett közel 200,000 emberrel, vagy pontosan vevé 183,607 emberrel fog szaporodni. Ez igen tekintélyes szám. Elhez járul még a közép-keleten, segélycsapatokkal valószínűleg a rendes hadjutalékok tetemesen fölélélmő létszámban fogják kiállítani.

Az orosz tüköddé-hadsereg, mint a „Kamerad”-nek írják az orosz hatkészdőrl, jelenleg áll 4 hadtestből, egy tartalék lovas divizióból és tábori intéztelepből, összesen 165,000 emberrel, emellett 30,000 önkéntesből. Az első hadtest (Durandó alnt) négy divizio 40,000 emberrel; a második (Cuchari alnt) három divizio 30,000 emberrel és egy tartalék lovas divizio 2500 lóval a Pó balpartján Brescia Lodi Cremona közzét a Minciótióli keletre; a harmadik hadtest (Della Rocca alnt) négy divizio 40,000 emberrel; a negyedik hadtest (Giardini alnt) öt divizio 50,000 emberrel; a Pó jobboldali Piacenza-Bologna közzét és az első Pón egy csapat-Loceco környékére előre haladt már a tiroli hadsereg felé. — Toscana egy tartalékot alakítottak, mely 4 divizióból álland 30-40 ezer emberrel, a hely-orséget 60 mozgósított nemzetitri zászlónál fogja képezni az egész országban. Ezeket mind összevove az önkénteseket is beleszámítva, az egész hadsereg létszáma 205,000 emberre emelkedik.

A porosz rendes hadsereg létszáma 202,726 ember; tartalék 110,250 ember; az első felvidási Landwehr 233,318 főre terjed; a második felvidási Landwehr létszáma 148,788 ember; összes haderő: 695,036 ember.

Debreczeni színház.

(Sz. T.) Jun. 28. „Lelencez.” Népszimmi 4 felv. Irta Szilágyi István. E darab felől, — melyet a tarsulat egyik igyekvő tagja Szakkál István világoztott tanulmányi értekezés, — első előadotán alkalománval részletesen elmondott nézetekről, — most egyrészt elvont és azt jegyeznek meg, hogy a „Lelencez.” hibái dacára is első helyet foglal el Szilágyi István előzől telt műve mellett. Az érdeklődés nézve, ügyes bonyolítás, s színpadi ható tökéletes ismeret — egyaránt jogszerű teszik a nézők érdeklődését, még akkor is, ha mint ez alkalomnál történt, az előadás „gyátalában nem kielégítő. Szakkál István (Erzséket) jól fogta fel szerepét, több szöveg elszórtan nemzedta volt, de a színi nézők szövegben kevés érdekl. bunsószógt fejtett ki. Holárogatlan ki Szentesit személyesítte s az aradi színházban tagja, szép orgán-uma van, hamisulónál helyes, játéka gondótló tanúsított. Foltényvánd (Sára) hasonló szerepekben mindig szívesen látjuk; kár, hogy mostanában a műkedéllyel tévül egészen le volt sorsolva. Olánt nem kintattunk. A többi előadónál szerep mind rosul volt betöltve: Bertók erősen rajzolunk alkalmi tökéletes elmosulást s jelenben is a főváros igazgatási elnökéjé, hanem a tehletelenség és egyhőségi ritka pökhöttyű luttuk. Személyesíté még számlánban betölti helyét, de szerelmen szerepekre nem alkalmazható.

Jun. 28. „Garaboncász ártók.” Bolozat 3 szakaszban. Irta Munkácsy Szilágyi Béla Csakány Luczti sok erele-teliséggel személyesíté. Több feljegyezni valót az egész darabban nem láltatunk.

Jun. 25. „Don Sebastian.” Dalma Donizettől. Don-zetti Don Sebastianus köztartat azt az orosz operák kedves de gyakran rész könyvetelése s a német dalhűvel mélysége között; gyönyörü részek vannak benne, melyeket ha nem elvezethetők le a pályára a zenekar zökkenése miatt, mégis elismeréséssel kell len-nünk a dalma-társulat tagjai iránt, hogy a magvasabb művel-vettek voltak képesek. Az előadás kielégítő volt, különösen kitűnt azonban T a n n e r, ki Camoesnt személyesíté. Erőteljes hangja, finom érzékeletű érdekel megérdemelt tanpálya részéről. E kitűnő tag érdemei társulatnál is nyeresémi.

Szememet felnyitva, fölénken néztem hátra, hogy meg-lessem: vajjon Tóni, vagy Juleszde csőngött-e?

Szemem Tóni és Juleszde helyett a dormitoriumban (háló-terem) sárgó falkot alkotnak aladt meg.

- Pökhötkédél! Ot óra álhatt s ha nem szetsz, elkéssel az orlézföröl, — szóló mellettem egy falkotó lánk.
- Do hát Tóni meg Jul...
- Pax! Hüllgász! Megint melancholizáló? Bolognita-lan lni!

Magamhoz tértem. Késér családdal Álmodtam. A csőngettyit a kapus rángatta. A légyonnal a fittelen szoba bidegége volt.

Szemlédőmben azt álmodni (mert álmodni ott is szabad; ezt nem lehet megtiltani), hogy a vidéket mulatunk két szép leányval s fölébredve, látni, hogy mindezen csak hű álom, mely a ködpárzattal is sebesebben szétfoszott, — nem elég-e ez arra, hogy aznap sem doigantált, sem hermenieutelt ne tanulhassunk s esetleg a tanár túlközt, az ember „szszandát fogjon” azaz sommit sem tudjon. No, legálább én így jótartam aznap. Hanem ezzel nem sokat törtöttem.

Álmomra visszagondolnom jól esett, de emellett bosszu-kodtam is. Miért nem választottam azonnal! Legálább éreztem volna, mint simul koblemre kiválasztottam, legalább még egy-szor esközlöthattam volna meg álomban. Májósem ugy jótartam, mint az egyszerű ezidny, aki nem akart háleg kövét, hanem melegot s mig melegíték, földbredt.

Egy ótes emlék azonban még ez álomból is maradt; — az a két esők, a megyfia alatt, fársárgalom újdni.

Másnak nem tudom, vannak-e ilyen bölő álmai; hogy én ez egyszer ilyet álmodtam, ennek is megvolt a magy oka. Este, valami rendkívüli ünnepegy (gondolom, valamelyik superior névnapja) alkalománval rendkívüli kedvezménytül egyenként kéme-szely bort kaptunk. Ez havított le annyira véremet. S ebből látnék, hogy a bor nem által embereknek való: azért; nehogy a fiatal embereknak ilyen álmaik legyen s utána ugy ne tanul-janak, (legalább aznap) mint én nem tudtam, tanácsoldni az illetőknek, aki ily alkalomkor a bort osztogatja, hogy ne puza-rojja, hanem a feleselnyel redukálja megidőméselyre, — igit aztán meg nem árt talni; mert minden a mi s nek, megért a lin-taláságna.

Tormótyár.

Debreczen. Junius 30. (Heti üzleti szemle.) A gabonáról e héten igen csendes volt, habár az asszony nyomszóttó batást folytatta, a gabona-árak mégis leebb szálltak, mert a felső piacokon lonyha hangulat uralkodik; mi azonban a kivétel feltelesenében és nem az ország eredményében találja indokolást. A betivásáron nagy kínálat és kevés kereslet mellett a következő árak álltak: liszta buza 3 frt. 50 kr. 4 ft. 10 kr., rozs 2 frt. 75-30 fr. zab 2 ft. 2-10 kr. árpa 2 frt. 40-15 kr. kukorica 3 frt. 20-30 fr. Szalonnára is kevés kérdés van, ára 30-31 frt. Mireggel egy jó eső földünket megáztatta.

Debreczen. Junius 26. (Kisinyben.) Tiszta buza 4 frt - kr. kétszeres 3 frt 45 kr. rozs 3 frt 10 kr. árpa 2 frt 20 kr. kukorica

3 frt 10 kr. zab 3 frt 25 kr. köles 3 frt 70 kr. Egy mássa szalonna 29 frt. széná 2 frt - kr. szalma - frt 90 kr. 1 fnt szalonna 32 kr. diánsóbus 18 kr. marhabús 15 kr. só 9 kr. 1 fnto diánszósr 40 kr.

Baromvásár. Egy pár jármos okór 198 frt. egy pár vágó tehén 100 frt. nyegydíj tinó párja 170 frt. harmadik tinó párja 100 frt. ragottborja párja 97 frt. igás lo párja 105 frt. sertés párja 25 frt. juh párja 15 frt.

Kérményfalva. A junius 21-én tartott heti vásárrban a termények s délii csikkek ára következő volt: Tiszta buza mérője 4 frt - kr. kétszeres 3 frt 20 kr. rozs 2 frt 80 kr. tengeri 3 frt 20 kr. árpa 2 frt - kr. zab 1 frt 80 kr. köles vákaja - frt - kr. szalonna mássája 30 frt. marhabús fontja 11 kr. (V.)

Nagyvárad. Junius 26. - T. buza 3 frt 97 kr. kétszeres 3 frt 26 kr. rozs 3 frt 16 kr. árpa 1 frt 97 kr. zab 2 frt 10 kr. tengeri 3 frt 05 kr. köles - frt - kr. 1 mássa szalonna 30 frt. széná - frt - kr. 1 fnt marhabús 16 kr.

Tasnád. Junius 22. - T. buza 4 frt - kr. kétszeres 3 frt 60 kr. rozs 2 frt 90 kr. árpa 1 frt 80 kr. zab 1 frt 80 kr. tengeri 3 frt 60 kr. köles 4 frt - kr. egy mássa szalonna 28 frt. széná - frt 47 kr. egy fnt marhabús 11 kr.

Bécsi bürze árfolyama.

Table with columns for Junius, 26, 27, 28, 29. Rows include various commodities like Metallikus, nemzeti kőolaj, 1860 sors. kőolaj, hitelintézet részvényei, Bankrészvények, Londoni váltók, Ezüst, Arany.

MIEGYESBEND

a tiszavideki vaspályán, 1866. Május 1-6-ki kezdve, továbbíró rendelésig.

Large table with multiple columns and rows listing various goods and their prices, including items like Bács, Pest, Szabolcs, etc.

As igazgatóság. A vasúthoz csatlakozó postakocsi meneteiről. A közelmunkáinak kintulása idejére, a minden pályaudvaron kifüggesztett részletek mentetendők a kintulása.

HIRDETMÉNYEK.

113-ik ÁRJEGYZÉK az 'István' gőzmalom gyármányairól. (Debreczenben költségmentesen, késpénzfizetés mellett, az utakra értékesítésig állunk.)

3 hold s 150 [] al község földvel együtt, folyó 1866. évi jul. 24. szűhség esetére aug. 24-ik napján d. n. 3 órákor, a helyszínen tartandó nyilvános árverés útján bíróság el fog adni. ... Titkos betegségeket és annak utóhatjait alaposan s sikeresen gyógyítja egy 10 év óta gyakorló kórhiázi orvos.

Mayor G. A. V. Boroszlói gyáros FEHÉR MELL-SZÖRP-JE (weisser Brust-Syrup) mindenemmi láult köhögések, mellgyájak, náthálat, elővált rekedtség, torokbántalmak s tüdő-elváltozások ellen eddig még leghatékó siker nélkül soha nem használtott!

Arverési hirdetés. H. Hadházi város községére részéről esemmel kúshiré tételik, miszerint a városi község tulajdonosai tartandó kisebb királyi haszonvételük u. m. 1) Ot belőle és három kúshiré csapadék. 2) Két belő. 3) A vándor-vásárosodási jog. 4) Két száraas listáról és egy házasalom a föld 1800. évi aug. hó 23-ik napján H. Hadházi város tanácsoromban nyilvános árverés útján a legelőbbet igényelők, a 1. 1800. évi nov. 1-6 napjától az 1869-ik év olt. hó 31-ik napjáig haszonbérbe fogtak adni.

Ertesítés. A nagyméltóság ex. kir. helytartótanácsnok 1860. máj. 12. 30,962. sz. a. kelt intézkvnyét folytán a debreczeni keresk. és iparkamara kerületében telepit kereskedők és iparosok zsmenel díjaztatának, miszerint a kamara fenntartásán engedélyeztet összegből 1865-ik évben helyölt 10,072 frt 74 kr. levételből, a feloldó helyen törölt viasszát feloldott előforduló kiadások összegbe 4331 frt 10 kr. levonván, 5741 frt 66 kr. levé pénztári maradvány az 1869-ik évi számadatok bevételei rovására átviteltek.

Laurentius 28 kiadást ért 'Önvédelem' című művének eredeti kiadása. Orvosi tanácsadó német betegségeiben, népszerűen győztesedő állapotaikban, Kemény kötet, 339 lap, 60 honzatol ábrával, Bástiakká postázolva.

Arverési hirdetés. H. Szabolcs város telekhatáryi tanácsor részéről esemmel kúshiré tételik, miszerint h. szabolcsi község T. d. Lajos falparancsok s több jelölésű kúshiré levő javára h. szabolcsi lakos K. d. d. Mándor és neje L. e. t. K. szabolcsi alperesektől bíróság felöltött, a hiteltelekhatáry 10. jegyzőkönyvi száma alatt közösen bevették jegyzői 500 altra becsült 1420 népszámú ház-alkar, a benne levő épületek, ugyanazon ügyben jegyzői 130 altra becsült 800 al szálló, szinte azon jegyzőkönyvi 8527. k. r. sz. a. levő 1000 altra becsült 28 hold 100 [] al földterület, a 1. jul hó 12. szűhség esetére aug. 16-ik napján a helyszínen tartandó nyilvános árverésen, a legelőbbet igényelők el fog adni. ... H. Szabolcs város telekhatáryi tanácsor

Arverési hirdetés. A debreczeni királyi váltótörvényeknek 1860. évi junius hó 21. n. 5415. szám alatt kelt végzése folytán esemmel kúshiré tételik, miszerint h. község testvérek mint falparancs részére, h. g. d. u. király mint alperesektől 314 frt 90 kr. váltót tartandó a járuléki erejéig felöltött ingóságok, nevetségesen két ló és egy vasa szeker nevezett alperesek helybeli bírósággal beküldés folyó évi jun. hó 9. napján d. n. 3 órákor nyilvános árverés útján, késpénzfizetés mellett el fogtak adni. ... Debreczen 1860. jun. hó 28. - A váltótörvényzshki kiküldött végrehajtó

Bergmann fog-gyapotja mindenféle fogfájdalom rögtöni lecsilapítására ajánlitatik. Egy adag 20 kr. Kapható Debreczenben egyedül Borsos Ferenc 'Kigyó'-hoz címzett gyógyszerüzletében.